

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Třeschlové ve věci

žalobce: **Dobře zapsaný spolek, IČ 02506912**
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Černá Pole, Brno
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno

proti

žalované: **Státní veterinární správa**
sídlem Slezská 100/7, Praha 2

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci usnesení bude žalobci vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč z účtu Městského soudu v Praze, ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Davida Zahumenského, advokáta.

Odůvodnění:

Žalobce napadl postup žalované při postupu likvidace slepic ve velkochovu v Brodě nad Tichou kvůli šíření aviární chřivky dne 3. 1. 2023. Tvrdil, že je jako spolek zasažen na svém právu na příznivé životní prostředí podle článku 35 Listiny základních práv a svobod, aktivní legitimaci opíral o usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, případně o rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 Ao 5/2010-43. Domáhal se buď určení, že žalovaná jednala v rozporu se zákonem, když zajistila, aby k usmrcování slepic docházelo mimořádně nehumánním způsobem, nebo určení, že žalovaná jednala v rozporu se zákonem, když svojí nečinností připustila, aby došlo k usmrcování slepic mimořádně nehumánním způsobem.

Žalovaná navrhovala žalobu odmítnout z důvodu nedostatku aktivní věcné legitimace žalobce, případně žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Před přezkoumáním důvodnosti podané žaloby soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny procesní podmínky pro takový postup, a dospěl k závěru, že tomu tak není.

Podle článku 35 Listiny základních práv a svobod (vyhlášena pod č. 2/1993 Sb.): „(1) Každý má právo na příznivé životní prostředí. (2) Každý má právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů. (3) Při výkonu svých práv nikdo nesmí obrozňovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.“

Podle ust. § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů: „Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“

Při posouzení podmínek řízení soud vyšel z toho, že žalobce pro podání zásahové žaloby, musí tvrdit přímé zkrácení svých práv zásahem správního orgánu, který je přímo proti němu zaměřen, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. Musí se dále jednat o veřejné subjektivní právo žalobce, které mělo být zasaženo.

Tak tomu v daném případě podle názoru soudu není. Žalobce napadá činnost žalovaného, která však nesměřovala proti žádnému jeho veřejnému subjektivnímu právu. Takovým právem soud nepovažuje obecně vymezené právo na příznivé životní prostředí podle článku 35 Listiny základních práv a svobod, které je limitováno samotnou Listinou v pravidle stanoveném v článku 41 odst. 1 Listiny. Samotné domáhání se tohoto práva je tak nutné opřít o právní normu, která je provádí. Samotné vymezení tohoto práva tak nepostačuje pouze v obecné rovině v Listině, ale musí se opírat o další právní normu.

Tak tomu bylo v případě, který namítá žalobce, tedy v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-44, kdy se jednalo o procesně nesrovnatelnou situaci (účastník řízení se bránil proti vydanému správnímu aktu žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 a násl. s.ř.s.). Tak tomu v této věci zjevně není – žalobce v žalobě netvrdí vydání žádného rozhodnutí, čímž by byla dána jeho legitimace, která by mohla naplnit rozhodovací důvod tohoto usnesení rozšířeného senátu a tím tak dotčení na jeho právech.

K namítanému rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. října 2010, čj. 6 Ao 5/2010-43, soud uvádí, že ani z něho nelze vycházet, neboť rovněž zde byla procesní situace jiná – občanské sdružení se domáhalo zrušení vydaného opatření obecné povahy, tedy sice nikoliv pojmově správního rozhodnutí, ale formalizovaného aktu vykonavatele veřejné správy v určité věci (definované předmětem opatření obecné povahy), který však nesměřuje vůči konkrétně určeným subjektům. V tomto rámci byla řešena aktivní legitimace občanského sdružení, což soud s ohledem na situaci v tomto soudním řízení považuje za nesrovnatelnou procesní situaci.

V tomto posuzovaném případě žalobce žádný úkon vykonavatele veřejné správy nenapadá a svou legitimaci opírá o porušené právo podle článku 35 Listiny základních práv a svobod. Toto právo má soud s ohledem na článek 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod za natolik obecné, že domáhat se jej lze pouze na základě právní normy, která jej provádí. Žádnou takovou právní normu žalobce v žalobě neuvádí a soudu ani není známa (tedy právní norma, která by ve vztahu k žalobci stanovila veřejné subjektivní právo, jehož ochrany se v návrhu výroku rozsudku domáhá).

Za tohoto stavu tak má soud za to, že nebyla splněna ani první podmínka zásahové žaloby, tedy dotčení žalobce na jeho právu. Proto soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního jako návrh podle tohoto zákona nepřijatelný.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 soudního řádu správního.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku bylo rozhodnuto podle ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť žaloba byla před prvním jednáním ve věci odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 18. května 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu